

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME

Numri i lëndës: 2022:087998
Datë: 17.05.2024
Numri i dokumentit: 05701264

AML-br.2/2024

Vrhovni sud Kosova, u veću sastavljenom od sudija Nebojše Boričića, kao predsednika veća, Ragip Namani i Beshir Islami, kao članova veća, uz sudelovanje stručnog saradnika Bujar Balaj, kao zapisničara, u upravnoj stvari po tužbi tužilje A. S., koju po punomoćju zastupa Egzon Lajqi iz kancelarije za besplatnu pravnu pomoć, protiv tuženika Ministarstva zdravlja-ureda Generalnog sekretara, radi poništaja odluke tuženika br.594/X/2023 od 10.09.2023 godine, odlučujući po zahtevu za zaštitu zakonitosti Državnog tužioca KMLA.br.2/24 od 04.04.2024 godine, podnetog protiv pravснаžne presude Osnovnog suda u Prištini-Departmenta za administrativna pitanja U-A.br.1059/22 od 29.01.2024 godine, na sednici veća održanoj dana 15.05.2024 godine, doneo je sledeću:

P R E S U D U

Usvaja se kao osnovan zahtev za zaštitu zakonitosti Državnog tužioca KMLA.br.2/24 od 04.04.2024 godine, podnet protiv pravснаžne presude Osnovnog suda u Prištini-Departmenta za administrativna pitanja U-A.br.1059/22 od 29.01.2024 godine.

Ukida se presuda Osnovnog suda u Prištini-Departmenta za administrativna pitanja U-A.br.1059/22 od 29.01.2024 godine i predmet se vraća tom sudu na ponovno razmatranje i odlučivanje.

Obrazloženje

Osporenom pravosnažnom presudom Osnovnog suda u Prištini-Departmenta za administrativna pitanja U-A.br.1059/22 od 29.01.2024 godine usvojena je kao osnovana tužba i tužbeni zahtev tužilje A. S., poništena je odluka tuženika Ministarstva zdravlja-ureda Generalnog sekretara br.594/X/2023 od 10.09.2023 godine i tužilji je priznato pravo na subvencije na osnovu odluke Ministarstva zdravlja br.104/2021 od 12.01.2021 godine. Tuženik je obavezan da u skladu sa odlukom br.104/2021 od 12.01.2021 godine tužilji nadoknadi neisplaćene plate od 01.05.2021 godine pa nadalje u iznosu od 19.425.00 eura, kamatu od 8% na osnovu ZOO u iznosu od 655,74 eura, obavljena dežurstva u iznosu od 2.308,00 eura, sve u ukupnom iznosu od 22.388.47 eura, sve u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti ove presude.

Državni tužioc je ovom sudu podneo zahtev za zaštitu zakonitosti KMLA.br.2/24 od 04.04.2024 godine, kojim osporava zakonitost presude Osnovnog suda u Prištini-Departmenta za administrativna pitanja U-A.br.1059/22 od 29.01.2024 godine. Navodi da je osporena presuda doneta usled povreda odredaba Zakona o upravnim sporovima (član 43 stav 3 u vezi sa članom 46 stav 4 i stav 5), sa predlogom da se zahtev usvoji, da se osporena presuda ukine i da se predmet vrati tom sudu na ponovno odlučivanje.

Vrhovni sud Kosova je shodno članu 53 Zakona o upravnim sporovima, održao sednicu, pa je nakon ocene osporene presude, navoda iz zahteva za zaštitu zakonitosti Državnog tužioca i nakon razmatranja ostalih spisa predmeta našao:

Zahtev za zaštitu zakonitosti Državnog tužioca je osnovan.

Iz spisa predmeta proizilazi da je osporenim presudom Osnovnog suda u Prištini-Departmenta za administrativna pitanja U-A.br.1059/22 od 29.01.2024 godine usvojena kao osnovana tužba i tužbeni zahtev tužilje A. S., poništena je odluka tuženika Ministarstva zdravlja/ureda Generalnog sekretara br.594/X/2023 od 10.09.2023 godine i tužilji je priznato pravo na subvencije na osnovu odluke Ministarstva zdravlja br.104/2021 od 12.01.2021 godine. Tuženik je obavezan da u skladu sa odlukom br.104/2021 od 12.01.2021 godine tužilji nadoknadi neisplaćene plate od 01.05.2021 godine pa nadalje u iznosu od 19.425.00 eura, kamatu od 8% na osnovu ZOO u iznosu od 655,74 eura, obavljena dežurstva u iznosu od 2.308,00 eura, sve u ukupnom iznosu od 22.388.47 eura, sve u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti ove presude.

Odlučujući po zahtevu za zaštitu zakonitosti državnog tužioca, podnetog protiv osporene presude Osnovnog suda u Prištini-Departmenta za administrativna pitanja, Vrhovni sud Kosova, za sada ne može prihvatiti kao osnovanu i zakonitu navedenu presudu, sobzirom da je ista doneta uz bitnu povredu člana 182 stav 2 tačka (n) Zakona o parničnom postupku, primenljivog na osnovu člana 63 Zakona o upravnim sporovima, zbog čega je ovaj sud osprenu presudu i ukinuo. Vrhovni sud smatra da je Osnovni sud u Prištini-Department za administrativna pitanja načinio bitne povrede odredaba člana 182 stav 2 tačka (n) Zakona o parničnom postupku, primenljivog na osnovu člana 63 Zakona o upravnim sporovima. Naime, članom 182 stav 2 tačka (n) Zakona o parničnom postupku, je propisano da suštinska povreda odredaba parničnog postupka postoji uvek ukoliko presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati a posebno ukoliko presuda uopšte nema razloga ili u njoj nisu uopšte navedeni razlozi o odlučnim činjenicama ili su ti razlozi nejasni, kontradiktorni ili ukoliko o odlučnim činjenicama postoje protivrečnosti između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju dokumenata ili zapisnika. Bitna povreda odredaba parničnog postupka se sastoji u činjenici da sud u svojoj presudi nije izneo koje su odlučne činjenice istinite i na čemu zasniva svoju ocenu, dok su dati razlozi nejasni i protivrečni. Pored toga, postoji protivrečnost i između onog što se u razlozima presuda navodi o sadržini isprava.

Naime, u zahtevu za zaštitu zakonitosti Državnog tužioca se navodi da je tužilja odlukom br.104/2021 od 20.01.2021 godine stekla je pravo na početak specijalizacije iz oblasti dečije hirurgije potpisivanjem ugovora o specijalističkoj edukaciji sa Ministarstvom zdravlja br.prot.0006/2021 za početak specijalizacije 01.02.2021 godine, dok je 27.04.2021 godine potpisala Aneks Ugovor sa Ministarstvom zdravlja o finansijskoj podršci. Ista je takođe potpisala Izjavu pod zakletvom dana 06.05.2021 godine i drugu izjavu od 02.02.2022, u kojoj se složila sa tačkom 4 ove izjave gde je naglašeno da „nemam redovnu platu iz Budžeta Kosova ili od bilo

koje druge institucije“, tačka koja je takođe navedena u Aneksu navedenog ugovora koji je potpisala tužilja. Nadalje, tužilja je do maja meseca bila korisnik subvencije, od kada je subvenciju prekinulo Ministarstvo zdravlja, pošto je iz platne liste potvrđeno da je tužilja A. S. primala mesečni prihod od U. C., prema Ugovoru o radu od 01.10.2019 godine na radnom mestu predavača na K. za m. s..

Imajući u vidu sve napred navedeno, po mišljenju ovog suda, u konkretnom slučaju, stav prvostepenog suda je pogrešan zbog činjenice da je odluka Ministarstva zdravlja o prekidu isplata za tužilju zasnovana na podacima iz izveštaja Trusta (Kosovo penzijski štedni fond), iz kojeg izveštaja je utvrđeno da je ista primala i druge prihode, čime je postupila u suprotnosti sa izjavom pod zakletvom od 06.05.2021 godine kao i sa izjavom od 02.02.2022 godine, da ne poseduje druge prihode. Iz pregleda računa fonda, spiska isplata zaposlenima iz PUK-a i stanja na računu tužilje, vidi se da je ista primala i druge prihode do maja meseca, uključujući dvomesečni period april-maj, da je primala subvencije od Ministarstva zdravlja. Činjenica je da ista nije primala mesečnu platu iz budžeta Kosova, ali u aneksu ugovora i deklaraciji pod zakletvom stoji da „ne prima redovnu mesečnu platu iz budžeta Kosova ili bilo koje druge institucije, a u konkretnom slučaju druga institucija od koje je primala mesečna primanja za mesto predavača na K. za m. s. je bio U. C.. Nadalje, ovaj sud smatra da Osnovni sud u slučaju poništenja odluke upravnog organa nije obrazložio svoju odluku na dokazima i činjenicama koje su se nalazile u spisima predmeta, već je pogrešno protumačio da tužilja nije primala platu iz Budžeta Kosova već od privatnog subjekta, i da u aneksu potpisanog ugovora, uključujući i Deklaraciju pod zakletvom, nije naglašeno da ne treba da prima platu samo iz budžeta Kosova već i od drugih institucija, bez razlike da li su javne institucije ili privatni subjekti. Dakle, ovakvo obrazloženje prvostepenog suda je manjkavo i nema pravno utemeljenje u dokazima i obrazloženim činjenicama.

Zbog svega napred navedenog, a po mišljenju ovog suda, osporenu presudu Osnovnog suda je valjalo ukinuti i predmet vratiti tom sudu na ponovno odlučivanje. Stoga, taj sud je dužan da u ponovnom postupku, otkloni gore navedene nedostatke i utvrdi činjenice i dokaze u vezi navoda iznetih u tužbi i zahtevu za zaštitu zakonitosti Državnog tužioca, pa će u zavisnosti od utvrđenog činjeničnog stanja, pravilnom primenom materijalnog prava odlučiti o tužbi tužilje, nakon čega će doneti pravilnu i zakonitu odluku. Ovaj sud smatra da je Osnovni sud dužan da u ponovnom postupku obrati pažnju na član 6 Ugovora o specijalističkom školovanju u kojem je navedeno da „Specijalizanti nisu civilni službenici“.Napominjemo da su stavovi izneti u ovoj presudi, shodno članu 54 stav 3 Zakona o upravnim sporovima, obavezujući za nižestepene sudove.

Sa iznetog, a na osnovu članu 54 stav 2 i 3 Zakona o upravnim sporovima, odlučeno kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA U PRIŠTINI
Dana 15.05.2024, AML-br.2/2024

Zapisničar,
Bujar Balaj

Predsednik veća,
Nebojša Boričić